

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Чирейкіна Захара Ізраїлевича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
18 грудня 2018 року
№ 382–2(І)/2018

Справа № 3-402/2018(6326/18)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мельника Миколи Івановича – головуючого,
Саса Сергія Володимировича,
Шевчука Станіслава Володимировича – доповідача,

розглянула питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Чирейкіна Захара Ізраїлевича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Шевчука С.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Чирейкін З.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частині другій

статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України положень пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Відповідно до пункту 2 частини третьої статті 389 Кодексу не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у малозначних справах, крім випадків, якщо: касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики; особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи; справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу; суд першої інстанції відніс справу до категорії малозначних помилково.

Як вбачається зі змісту конституційної скарги та доданих до неї матеріалів, 1 березня 1998 року Чирейкін З.І. передав у власність позичальникові 3 000,00 доларів США, однак позичальник не виконав умов договору позики. Київський районний суд міста Харкова рішенням від 7 липня 2004 року на користь Чирейкіна З.І. стягнув з позичальника 20 429,00 гривень, а саме: 15 990,00 гривень – боргу; 1439,00 гривень – 3% річних, 3 000,00 гривень – моральної шкоди. Зазначене рішення набрало законної сили, але не було виконане.

Чирейкін З.І. 14 листопада 2017 року звернувся до Київського районного суду міста Харкова з позовом про стягнення з позичальника збитків у зв'язку з коливанням курсу валюти. Київський районний суд міста Харкова рішенням від 17 квітня 2018 року відмовив Чирейкіну З.І. у задоволенні позову. Апеляційний суд Харківської області постановою від 11 червня 2018 року апеляційну скаргу Чирейкіна З.І. залишив без задоволення, рішення Київського районного суду міста Харкова від 17 квітня 2018 року – без змін, а також вказав, що зазначена постанова оскарженню не підлягає.

Не погоджуючись із рішеннями судів першої та апеляційної інстанцій, автор клопотання подав касаційну скаргу до Верховного Суду, який своєю

ухвалою від 4 вересня 2018 року відмовив у відкритті касаційного провадження на підставі того, що зазначена справа є малозначною, а тому ухвалені у ній судові рішення не підлягають касаційному оскарженню.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

За Основним Законом України Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України (стаття 151¹).

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону; відомості про документи і матеріали, на які посилається суб'єкт права на конституційну скаргу, із наданням копій цих документів і матеріалів; перелік документів і матеріалів, що додаються (пункти 6, 7, 8 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що автор клопотання вважає законодавчо встановлені обмеження щодо оскарження в касаційному порядку судових рішень у малозначних справах такими, що перешкоджають реалізації особою права на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб, гарантованого частиною другою статті 55 Конституції України.

Проте Основний Закон України не містить положень, які встановлювали б обов'язкове касаційне оскарження усіх без винятку судових рішень. Відповідно до пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України однією з основних засад судочинства є забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках – на касаційне оскарження судового рішення.

Фактично автор клопотання висловлює незгоду із законодавчим регулюванням випадків касаційного оскарження судових рішень у малозначних справах, що не може вважатися належним обґрунтуванням неконституційності оспорюваних положень Кодексу в розумінні вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Крім того, порівняння розмірів завданої потерпілому шкоди, що відповідно до Кримінального кодексу України є кваліфікуючою ознакою злочинів проти власності, та розміру ціни позову у малозначних справах згідно з Кодексом не може вважатися належним обґрунтуванням тверджень щодо невідповідності Конституції України оспорюваних положень Кодексу.

До того ж Чирейкін З.І. не надав копій усіх документів і матеріалів, на які посилається, та не вказав їх у переліку, що додається до конституційної скарги.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пунктів 6, 7, 8 частини другої статті 55, абзацу першому частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно

до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів
Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Чирейкіна Захара Ізраїлевича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**